

01/a-50-1

Broj: 01-50-5-2330- 1 /11
Banja Luka, 06.12.2011.godine

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
PREDSTAVNIČKI DOM
71000 SARAJEVO
Trg BiH broj 1
-Služba Predstavničkog doma-

15.12.2011

01-50-1-15-14/11

PREDMET: Odgovor na poslaničko pitanje

Veza: Vaš akt broj: 01/a-50-1-15-14/11 od 29.11.2011.godine

Postupajući po vašem aktu, broj: 01/a-50-1-15-14/11 od 29.11.2011.godine, kojim ste ovoj instituciji uputili pitanje dr Milorada Živkovića, poslanika u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine BiH, dostavljamo vam odgovor, sljedeće sadržine:

S obzirom na sadržaj poslaničkog pitanja, te prirodu materijalno-pravnog odnosa iz koga potiče predmetni spor, ocijenili smo potrebnim da vas, prije svega, samo podsjetimo na postupak formiranja Uprave za indirektno oporezivanje, kao institucije BiH.

Naime, Uprava za indirektno oporezivanje BiH osnovana je spajanjem entitetskih carinskih uprava u Bosni i Hercegovini Prelaznim zakonom („Službeni glasnik BiH“ broj 18/03), a institucionalno uređena Zakonom o sistemu indirektnog oporezivanja u BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 44/03 i 52/05).

Organizovanje Uprave, radi funkcionisanja u smislu odredbi Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u BiH, provedeno je u skladu sa odredbama člana 31. istog, provođenjem procesa organizacionog restrukturiranja, u kojem je izvršena racionalizacija organizacione strukture smanjenjem broja organizacionih jedinica i broja zaposlenih u odnosu na ranije carinske uprave.

U toku tog procesa, a u cilju popunjavanja radnih mjesta u skladu sa Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, Uprava je u toku 2004.godine provela postupak izbora kandidata po internim oglasima, a prema odredbama Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH (u daljem tekstu: Pravilnik).

U navedenim uslovima, Marin Saša iz Kostajnice je, u svojstvu zaposlenog u Republičkoj upravi carina Republike Srpske, u pomenutom postupku učestvovao po internim oglasima raspisanim dana 27.10.2004. i 01.12.2004.godine.

Kako putem provedenih internih oglasa nije izabran za rad u ovoj instituciji, imenovani je prigovorom osporavao pravilnost izvršenog izbora kandidata, o kojem je odlučeno **Rješenjem broj: 34-7154-1/04 od 08.02.2005.godine**, tako što je isti odbijen.

Slijedom navedene činjenice, o radno-pravnom statusu imenovanog odlučeno je **Rješenjem direktora broj: 1-34-2448-25 od 24.02.2005.godine**, primjenom odredbi člana 45. Pravilnika, kojim mu je utvrđen status zaposlenika na raspolaganju u trajanju od dva mjeseca, u periodu od 01.01.-28.02.2005.godine, kao i otkazni rok u trajanju od 15 dana, te određeno da mu radni odnos prestaje sa danom 15.03.2005.godine.

Radi zaštite svojih prava, imenovani je tužbom podnijetom Sudu BiH, zahtijevao, prvobitno, poništenje navedenih rješenja Uprave i vraćanje na rad uz nadoknadu dohotka i drugih primanja iz radnog odnosa u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti, pod

prijetnjom prinudnog izvršenja, a konačno opredjeljenim tužbenim zahtjevom, na pripremnom ročištu održanom dana 18.12.2007. godine, **precizirao tužbeni zahtjev**, tako da je obuhvatio **samo zahtjev za poništenje pomenutih rješenja Uprave** i naknadu troškova parničnog postupka, dok je u preostalom dijelu tužbenog zahtjeva **povukao zahtjev za obavezivanje Uprave na vraćanje na rad i uspostavu prava iz radnog odnosa za period od prestanka radnog odnosa pa do ponovnog prijema na posao**.

Presudom Suda BiH (u daljem tekstu: sud), broj: P-32/06 od 25.03.2008.godine sud je odbio u cijelosti njegov tužbeni zahtjev, te mu odredio obavezu plaćanja troškova parničnog postupka u iznosu od 960,00 KM, a u postupku po njegovoj žalbi, **drugostepeni sud je** tu presudu preinačio, tako što je, Presudom broj: Gž-26/08 od 18.06.2009.godine, **poništio rješenja Uprave**, broj: 34-7154-1/04 od 08.02.2005.godine, kojim je odbijen njegov prigovor **i broj: 1-34-2448-25 od 24.02. 2005.godine** o utvrđenom statusu i prestanku radnog odnosa, **te odredio** da se **imenovanom naknade troškovi parničnog postupka** u iznosu od **1.260,00 KM**.

Prema navedenom sadržaju izreke pravosnažne presude suda u predmetnom slučaju, ova Uprava **nije obavezana na preduzimanje bilo kakvih radnji u smislu izvršenja iste**, osim da imenovanom nadoknadi troškove parničnog postupka.

Izrečenu obavezu na plaćanje navedenih troškova ova institucija je izvršila dana 14.08.2009.godine, pa je nesporno da je i sama pravosnažna presuda u cijelosti izvršena.

Dakle, kako navedenom pravosnažnom sudskom presudom (osim u dijelu koji se odnosi na troškove parničnog postupka) **Uprava nije obavezana na donošenje novih umjesto poništenih rješenja, niti na bilo kakvo davanje, činjenje ili nečinjenje**, to je nesporno da ona ne sadrži pravni osnov za bilo kakvo postupanje u smislu njenog provođenja.

Pravilnost ovakvog stava Uprave potvrđena je i odlukama Suda BiH, donijetim u izvršnom postupku, po prijedlogu za izvršenje pravosnažnih sudskih presuda donijetih u drugim istovrsnim radnim sporovima (u predmetima broj: I-58/07 i I-59/07), kojima je sud, upravo iz gore navedenih razloga, odbio prijedloge za izvršenje presuda u predmetima broj: P-51/05 i P-57/05, a kojim presudama je takođe izrečeno samo poništavanje rješenja Uprave, te plaćanja troškova postupka, bez izricanja bilo kakvih obaveza u smislu provođenja, odnosno, izvršenja presuda, a slijedom činjenice da su poništena pomenuta rješenja Uprave.

Ovom prilikom vam, u prilogu izjašnjenja, dostavljamo:

- kopije presuda Suda BiH broj: P-32/06 od 25.03.2008.godine i broj: Gž-26/08 od 18.06.2009.godine, te
- kopije rješenja broj: I-58/07 i I-59/07 od 04.06.2007.godine

Dostavljeno:

1. Naslovu
2. Kabinet direktora
3. Sektor za poslovne usluge (02/2)
4. Arhiva

31.03.08

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P-32/06

Sarajevo, 25.03.2008. godine.

Sud Bosne i Hercegovine, sudaca u prvostepenom postupku Davor Žilić, u pravnoj stvari tužitelja Marin Saše iz Banja Luke, zastupanog po punomoćniku, advokatu Herbez Predragu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine-Uprave za indirektno oporezivanje BiH, Banja Luka, koju zastupa Pravobranilaštvo BiH, radi poništenja rješenja, V.s.p. 6.150,00 KM, nakon glavne i javne rasprave održane 26.02.2008 godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i pomoćnika Pravobranioca BiH, Medine Vilić, donio je dana 25.03.2008 godine, slijedeću:

P R E S U D U

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja Uprave za indirektno oporezivanje BiH broj: 34-7154-1/04 od 08.02.2005 godine i rješenja broj: 34-2448-25 od 24.02.2005 godine, kao neosnovan.

Obavezuje se tuženitelj da tužitenoj naknadi troškove postupka u iznosu od 960,00KM u roku od 30 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Konačno opredjeljenim tužbenim zahtjevom tužitelj traži da se ponište rješenja tužene Uprave za indirektno oporezivanje BiH broj: 34-7154-1/04 od 08.02.2005 godine i rješenja broj: 34-2448-25 od 24.02.2005 godine.

U tužbi navodi kako je bio radnik bivše Republičke uprave carina R.S., te da je formiranjem Uprave za indirektno oporezivanje BiH postao zaposlenik države. Tužitelj se prijavio na raspisane interne natječaje ali nije primljen ni na jedno radno mjesto na koje je aplicirao. Na izvršeni izbor kandidata uložio je prigovor koji mu je odbijen kao neosnovan. Smatra da

tužena nije postupila u skladu sa odredbama Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika u Upravi za indirektno oporezivanje BiH (u daljenjem tekstu UIO BiH i Pravilnik) i to članovima 3, 36 i 21. do 26. Također, smatra da je tužena protivno odredbama članova 87. i 88. Zakona o radu u institucijama BiH, a kojima je regulirano pitanje stavljanja zaposlenika na raspolaganje, donjela rješenje o njegovom stavljanju na raspolaganje i utvrđivanju datuma prestanka radnog odnosa, jer je tužena bila u obvezi otkazati ugovor o radu uz propisani otkazni rok u slučaju prestanka potrebe za obavljanjem određenih poslova zbog ekonomskih, tehničkih ili organizacijskih razloga. Nadalje, pojašnjava da nezakonitost pobijanih rješenja vidi i u tome da su na radna mjesta na koje je i tužitelj aplicirao primljeni zaposlenici Bundalo Mlađo i Gajić Branko, koji su ostvarili manju prosječnu ocijenu od tužitelja, čime je povrijeđena procedura odbira kandidata propisana Pravilnikom.

U odgovoru na navode tužbe, tužena je istakla da je tužbeni zahtjev neosnovan zbog toga što pobijano rješenje tužene o stavljanju na raspolaganje i utvrđivanje datuma prestanka radnog odnosa tužitelju, posljedica provedenog postupka izbora kandidata po raspisanim internim natječajima, na kojima tužitelj nije izabran na rad u UIO BiH, pa tužitelj ovu odluku može pobijati samo u odnosu na pravilnost utvrđenog vremena raspolaganja i datuma prestanka radnog odnosa. Isto tako navodi da se tužitelj pogrešno poziva na odredbe Zakona o radu u institucijama BiH jer se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe Pravilnika. U odnosu na tužiteljev prigovor da su na rad kod tužene primljeni zaposlenici koji su osvojili manji broj bodova od tužitelja, tužena ističe da je pravo poslodavca da odabere onog zaposlenika za kojeg cijeni da će najbolje obavljati poslove radnog mjesta. To je dakle, diskreciono pravo poslodavca, a poslodavac se rukovodio i činjenicom da je razlika u ostavrenoj prosječnoj ocjeni u odnosu na primljene sasvma neznatna kao i činjenice da je tužitelj tek kao posljednju opciju označio radno mjesto u CI Izačić, kao i činjenicu udajenosti mjesta stanovanja tužitelja i mjesta obavljanja poslova i radnih zadataka.

U toku dokaznog postupka tužitelj i zakonski zastupnik tužene su pročitali slijedeće materijalne dokaze: rješenje tužene br. 34-7154-1/04 od 08.02.2005. godine, sa dostavnicom, rješenje tužene br. 34-2448-25 od 24.02.2005. godine, prijave tužitelja na interne oglase raspisane 27.10.2004. i 01.12.2004. godine, prigovor tužitelja na odluku o izboru kandidata od 31.12.2004. godine, akt tužene br. 01-34-5035 od 30.11.2004. godine, jedinstvena rang lista RC Banja Luka, pravilnik o načinu zapošl. i odabira drž. službenika i zaposlenika UIO BiH, tekst internog oglasa od

26.10.2004. godine, i 01.12.2004. godine, prijava tužitelja na interni oglas od 01.12.2004. godine, poslovnik komisije za izbor drž. služ. i zaposlenika za RC Banja Luka, zapisnik o toku intervjua za svakog kandidata br. 01-34-3150 od 07.11.2004. godine, rezultati intervjua za N. Grad od 07.11.2004. godine, jedinstvena rang lista kandidata za RC Banja Luka, akt tužene br. 01-34-5035 od 30.11.2004. godine (spisak kandidata izabranih na rad kod tužene za RC Banja Luka, akt tužene br. 01-34-6563 od 24.12.2004. godine, (spisak kandidata izabranih na rad kod tužene po IV internom oglasu), prigovor tužitelja na odluku o izboru kandidata kojeg je tužena zaprimila dana 31.12.2004. godine, rješenje prvostepene disciplinske komisije UIO BiH, br. 01/2-1-34- 8669-16/05 od 29.05.2006. godine, o izricanju disciplinske mjere zbog teže povrede službene dužnosti zaposleniku Bundalo Mlađi.

Pošto je izvršio uvid u sve pročitane materijalne dokaze i u smislu člana 13. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 36/04), ocijenio provedene dokaze, svaki pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud je utvrdio slijedeće pravno-relevantne činjenice:

Tužitelj je bio zaposlenik ranije entiteske carinske službe i učestvovao je u postupku izbora kandidata po raspisani internim natječajima. Tužena je provela postupak rganizacionog restrukturiranja u kojem je izvršena racionalizacija organizacione strukture smanjenjem organizacionih jedinica i broja uposlenih, u smislu Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja („Službeni glasnik BiH“, broj 44/03 i 52/05). Tužitelj je aplicirao na intene natječaje koji su objavljeni dana 27.10. i 01.12.2004 godine na radno mjesto carinik suradnika i to na više pozicija. Za radno mjesto carinik suradnik predviđeni su slijedeći uslovi: SSS-IV stupanj, jedna godina radnog iskustva, položen stručni carinski i ispit za rad u ortganima uprave. Procedura odabira kandidata po raspisanim internim natječajima propisana je odredbama Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika u UIO BiH. Citiranim Pravilnikom predviđeno je formiranje ispitne komisije, čiji je zadatak da provjeri osposobljenost kandidata za obavljanje poslova i radnih zadataka radnog mjesta na koje su aplicirali. Komisija nakon obavljenog intervjua sačinjava rang listu koju dostavlja direktoru UIO BiH na konačnu odluku.

Tužitelj je na jedinstvenoj rang listi za R.C. Banja Luka (Regionalni centar za koji je tužitelj aplicirao i pred čijom komisijom je vršen intervju) rangiran na 419 mjestu sa prosječnom ocjenom 15,00 bodova. Kandidati na koje tužitelj u toku postupka ukazuje da su na istoj rang listi rangirani slabije od tužitelja i to: Bundalo Mlađo na 462 mjestu sa prosječnom

ocjenom od 14,60 bodova, a kandidat Gajić Branko na 467 mjestu sa prosječnom ocjenom od 14,40 bodova. Iz tužiteljeve prijave na objavljene natječeaje sud je utvrdio da se tužitelj prijavio na rad u osam CI i GP, među kojima je i GP Izačić. Iz akta tužene broj: 01-34-5035 od 30.11.2004 godine-spisak kandidata koji su primljeni na rad kod tužene po internom natječaju od 27.10.2004 godine, vidljivo je da su na radno mjesto suradnik-carinik na GP Izačić primljeni Bundalo Mlado i Gajić Branko. Tužitelj je prigovorio spisku primljenih kandidata i u svom prigovoru naveo da je raniji uposlenik u carinskoj službi sa preko pet godina staža te da je on trebao biti primljen na rad u UIO BiH. Ranije nije disciplinski odgovarao i ispunjava sve uvjete. Smatra da procedura odabira kandidata ima manjkavosti a iz spiska primljen kandidata nije vidljivo kojim se kriterijima rukovodio poslodavac, niti postoji bod lista. Ovaj progovor tužena je odbila kao nesonova svojim rješenjem broj: 34-2448-25 od 24.02.2005 godine uz obraloženje da je procedura odabira kandita provedena u skladu sa Pravilnikom, te da su na rad kod tužene primljeni kandidati koji su ostvarili veću prosječnu ocjenu od tužitelja.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje se kao neosnovan iz slijedećih razloga:

Predmet raspravljana u radnom sporu jeste zakonitost donesenih odluka i to u smislu pravilne primjene procesnih propisa i materijalnog prava. Zakonitost odluka, koje su predmet radnog spora, zavise od istinitosti činjenica na kojima su one zasnovane:

Zakon o sistemu indiretnog oporezivanja u BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 44/03) u članku 30. stavak 2. regulira status zaposlenika na način da od 01. 01. 2004 godine zaposlenici ranijih carinskiih uprava postaju zaposlenici države i na njih se primjenjuju Zakon o državnoj službi u institucijama BiH sa izuzecima navedenim u članku 12. stavak 1. tačke (i), (ii) i (iii) ovog zakona. Zaposlenici podliježu i izuzecima članka 15. stavak 1., poglavlja IV i poglavlja VII. Istom odredbom u stavku 3. propisano je da će se status zaposlenika regulirati na način stavka 2. citiranog članka dok se ne donese konačna odluka u vezi sa njihovim statusom i budućim zaposlenjem u UIO BIH, kroz postupak organizacionog restrukturiranja.

Postupajući u smislu odrebe čl. 31. citiranog zakona, tužena je provela postupak restrukturiranja i u tom postupku, radi popunjavanja radnih mjesta provela proceduru internog natječaja za zaposlenike i državne službenike i u skladu sa odredbama Pravilnika o načinu zapošljavanjja i odabiru državnih službenika i zaposlenika u UIO BiH. Iz citiranih odredbi

zakona proizilazi da se na ranije zaposlenike entiteskih carinskih uprava ne primjenjuju odrebe ovog zakona i to one koje reguliraju prestanak radnog odnosa, otkazni rok, pravo na otpremninu i sl. Stoga je pozivanje tužitelja na odredbe Zakona o radu u institucijama BiH neosnovano.

Nadalje, Pravilnikom i to u čl. 3. propisuje se da pravila i procedure sadrže i obezbjeđuju zakonitost, transparentnost, pravednost i javnost konkurencije, izbor kandidata koji posjeduju najbolje profesionalne, stručne i etičke kvalitete i sposobnosti. U postupku odabira kandidata, tužena je formirala komisiju za izbor čiji je zadatak da za svakog prijavljenog kandidata izvrši kontrolu ispunjavanja uvjeta iz internog natječaja. (čl. 21.). U smislu odredbe čl. 23. Pravilnika komisija za izbor, nakon obavljenog intervjua sa kandidatima, sačinjava rang listu za prijem. Po završenoj proceduri komisija dostavlja direktoru Uprave zapisnik o provedenom postupku izbora kandidata i sačinjenu rang listu. Direktor UIO BIH donosi konačnu odluku o statusu zaposlenika, na osnovu prijedloga komisije za izbor (čl. 25.). Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi sud zaključuje da je ovlaštenje direktora tužene da donese konačnu odluku o izboru kandidata pri tome vodeći računa o prijedlogu komisije za izbor. Dakle, prijedlog komisije za izbor, odnosno sačinjenja rang lista je samo jedan od elemenata koji direktor tužene treba imati u vidu prilikom donošenja odluke o prijemu u radni odnos prijavljenih i bodovanih kandidata. Tužitelj ničim ne ukazuje da je procedura odabira kandidata bila u suprotnosti sa odredbama Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja ili Pravilnika. Nije sporno da je tužitelj bolje rangiran na jedinstvenoj rang listi za RC Banja Luka od navedenih kandidata Bundalo Mlađe i Gajić Branka. Međutim, osnovano tužena ukazuje da je ova bodovna razlika zanemarljiva jer ne iznosi niti puni bod (u odnosu na Bundalo Malđu razlika iznosi 0,40 boda, a u odnosu na Gajić Branka 0,60 boda). Bodovanje članova komisije za izbor vršen je u rasponu od 1-30 bodova, pa je utvrđena razlika u ostvarenoj prosječnoj ocjeni osposobljenosti kandidata i prema ocijeni suda zanemarljivo mala da bi se osnovano moglo utvrditi bolja osposobljenost za obavljanje poslova i radnih zadataka radnog mjesta tužitelja u odnosu na izabrane. Isto tako, treba imati u vidu i pravo poslodavca da u radni odnos po svojoj ocjeni, primi onog kandidata za kojeg smatra da bi bolje ispunjavao uvjete radnog mjesta. Dakle, radi se o diskrecionom pravu poslodavca da od više kandidata koji ispunjavaju uvjete radnog mjesta odabere onoga kandidata koji po njegovom mišljenju i ocijeni može bolje obavljati poslove. Naravno da diskreciono pravo poslodavca ne znači proizvoljno i nepravično primjenjivanje ovlaštenja, nego da je ovo pravo poslodavca ograničeno objektivnim pokazateljima utvrđenih u proceduri odabira kandidata. Sud

nije našao elemente koji bi ukazali na to da je direktor UIO BiH, koristeći svoje diskreciono ovlaštenje, proizvoljno ili nepravično primjenivao procesne propise (Pravilnik) na štetu tužitelja. Iz naveenog sud zaključuje da tužitelj ne nudi činjenice koje bi mogle opravdati tvrdnju da postoji povreda prava na koje se tužitelj poziva.

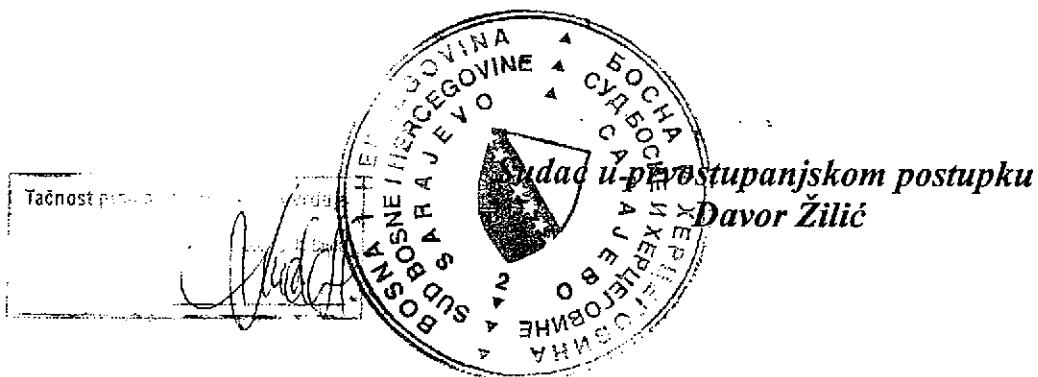
Na osnovu izloženog riješeno je kao u izreci presude.

O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbi članaka 323. stavak 1., 324., 332. i 333. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 36/04).

Dosuđeni troškovi u ukupnom iznosu od 960,00KM odnose se na sastav odgovora na tužbu u iznosu od 240,00KM, pristup pripremnom ročišta i glavnoj raspravi u iznosu od po 240,00KM.

Sve ove troškove zakonska zastupnica tužene određeno je tražila u završnoj riječi na glavnoj raspravi, a iste joj pripadaju na temelju članaka 12. i 13. stavak 1. tačka 1. b i c Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“ broj 22/04).

Dosuđeni parnični troškovi čine izdaci koji su bili potrebni u toku postupka između stanaka. Pošto je tužena u cijelosti uspjela u sporu, dužan je tužitelj isplatiti troškove postupka u ukupnom iznosu od 960,00 KM.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana njenog uručenja. Žalba se podnosi u dva primjerka Apelacionom vijeću ovog Suda, putem prvostepenog vijeća.

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: Gž-26/08

Sarajevo; 18.06.2009. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija: Srete Crnjaka, kao predsjednika vijeća, Vesne Trifunović i Dinke Bešlagić Čovrk, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Saše Marina iz Kostajnice Ulica Svetosavska broj 13 koga zastupa punomoćnik Herbez Predrag advokat iz Banja Luke, protiv tužene Bosna i Hercegovina, Uprava za indirektno oporezivanje, zastupana po Pravobranilaštvu BiH, radi poništenja rješenja v.s. 6.150,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja, protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj P-32/06 od 25.03.2008.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18.06.2009.godine, donio je,

P R E S U D U

Žalba tužitelja se uvažava, prvostepena presuda preinačava i sudi:

Poništava se rješenje Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine broj: 34-7154-1/04 od 08.02.2005. godine i rješenje broj 34-2448-25 od 24.02.2005. godine.

Tužena je dužna nadoknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.260,00 KM u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine broj: 34-7154-1/04 od 08.02.2005. godine i rješenje broj 34-2448-25 od 24.02.2005. godine.

Stavom 2. izreke presude obavezan je tužitelj da tuženoj nadoknadi troškove postupka u iznosu od 360,00 KM u roku od 30 dana.

Navedenu presudu pobija tužitelj blagovremeno izjavljenom žalbom zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi ističe neslaganje sa konstatacijom iz prvostepene presude da nema elemenata koji bi ukazali da je direktor tužene proizvoljno i nepravilno primjenio odredbe Pravilnika na štetu tužitelja, a ovo iz razloga što osporavano rješenje o odbijanju prigovora ukazuje da su na radno mjesto na koje je apalicioirao primljeni kandidati koji su pri rangiranju stekli veći broj bodova. Upravo ova činjenica potvrđuje osnovanost tužbenog zahtjeva pošto je tužitelj dokazao da su primljeni niže rangirani kandidati.

Tužena je donijela odluku o izboru kandidata i odluku o prigovoru protivno članu 3, 24 i 25 Pravilnika i potom nezakonito rješenje o stavljanju u status raspolaganja i prestanku radnog odnosa, pa tužitelj predlaže da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak, ili preinači i predmet riješi u skladu sa žalbenim navodima, uz naknadu troškova sastava žalbe od 300,00 KM.

Tužena nije dostavila odgovor na žalbu.

Shodno odredbama člana 188. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH broj 36/04 i 84/07) drugostepeno vijeće je ispitalo prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi tužitelja, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povredu odredbi parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, te je utvrdilo sljedeće:

Žalba je osnovana.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je tužitelj kao zaposlenik ranije entitetske carinske službe učestvovao u postupku izbora kandidata po raspisanim internim oglasima objavljenim dana 27.10. i 01.12.2004.godine na radno mjesto carinik saradnik. Tužitelj je na jedinstvenoj rang listi R.C. Banja Luka, za koji je aplicirao i pred čijom komisijom je vršen intervju, rangiran na 419 mjestu sa prosječnom ocjenom 15,00. Tužitelj osporava izbor na radno mjesto carinik saradnik u GP Izačić primljenog kandidata Bundalo Mlađo koji je na istoj rang listi pozicioniran na 462 mjestu sa prosječnom ocjenom 14,60 i kandidata Gajić Branko na 467 mjestu sa prosječnom ocjenom 14,40. Na odluku o izvršenom izboru kandidata tužitelj je izjavio prigovor koji je odbijen kao neosnovan rješenjem tužene broj 34-7154-1/04 od 08.02.2005.godine uz obrazloženje da je procedura izbora kandidata provedena u skladu sa Pravilnikom i da su na rad kod tužene primljeni kandidati koji su ostvarili veću prosječnu ocjenu od tužitelja. Navedenu odluku o odbijanju prigovora, tužitelj osporava kao nezakonitu kao i kasnije doneseno rješenje broj 34-2448-25 od 24.02.2005.godine kojim je tužitelju utvrđen status zaposlenika na raspolaganju i utvrđen datum prestanka radnog odnosa.

Suprotno navodima žalbe prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio sve relevantne činjenice za odlučivanje o tužbenom zahtjevu i pri tome nije počinio povredu odredaba parničnog postupka. Međutim, žalba osnovano ukazuje da je pri donošenju prvostepene presude pogrešno primjenjeno materijalno pravo.

Naime, prvostepeni sud je utvrdio da je tužena u skladu sa članom 31. Zakona o sistema indirektnog oporezivanja, BiH provela postupak restrukturiranja i pri popunjavanju radnih mjesta provela proceduru internog konkursa po odredbama člana 21, 23 i 25 Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika u UIO BiH. Prvostepeni sud je zaključio da je prijedlog komisije za izbor samo jedan od elemenata na osnovu kojih direktor tužene donosi odluku o izboru, da je zanemarljiva razlika u ocjeni tužitelja i osporavanih kandidata i da poslodavac ima diskreciono pravo da od više kandidata koji ispunjavaju uslove odabere onoga za koga smatra da će bolje obavljati poslove. Pored utvrđenja da je tužitelj bolje pozicioniran na rang listi od osporavanih kandidata, prvostepeni sud nije našao elemente koji ukazuju na proizvoljnu primjenu propisa i postojanje povrede prava tužitelja.

Prvostepeni sud je na pravilno utvrđeno činjenično stanje nije pravilno primjenio materijalno pravo što je imalo za posljedicu pogrešan zaključak o neosnovanosti tužbenog zahtjeva.

Drugostepeno vijeće je cijeneći utvrđeno činjenično stanje izvelo zaključak da tužena pri donošenju odluke o izboru kandidata i odluke kojom je odbijen prigovor tužitelja na izvršeni izbor, nije postupala u skladu sa načelima procedure izbora propisane u članu 3. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika u UIO BiH.

Član 3. Pravilnika utvrđuje pravila i procedure izbora koje obezbjeđuju zakonitost, transparentnost, pravednost izbora kandidata koji posjeduju najbolje profesionalne, stručne i etičke kvalitete i sposobnosti, obezbjeđuju pravo na pošten i pravedan tretman u svim aspektima kadrovske politike bez obrzira na nacionalnost, porijeklo, prebivalište, platička i druga uvjerenja, pol, rasu, bračni status, starosnu dob i imovno stanje.

Tužena je odbila progovor tužitelja na izjavljeni izbor kandidata u rješenja broj 34-7154-1/04 od 08.02.2005. godine, zbog utvrđenja da je odluka o izboru pravilna i da je na radno mjesto na koje je aplicirao tužitelja izabrani kandidati koji ispunjavaju uslove i pri rangiranju su stekli veći broj bodova.

Kako je tokom postupka utvrđeno da su primljeni kandidati koji su ocijenjeni sa manjom prosječnom ocjenom od tužitelja i koji su na jedinstvenoj rang listi pozicionirani 43, odnosno 48 mjesta ispod tužitelja, proizilazi da je osporavana odluka o odbijanju prigovora donesena suprotno utvrđenim pravno relevantnim činjenicama u ovom sporu i pravilima procedure iz Pravilnika tužene. Odluka direktora tužene o izboru kandidata koji su niže pozicionirani od tužitelja, protivno rang listi komisije za izbor, bez jasnih i obrazloženih razloga za takvu odluku, upravo ukazuje na proizvoljnu primjenu propisa i odsustvo propisanih načela zakonitosti, poštenog i pravednog tretmana kandidata pri odlučivanju.

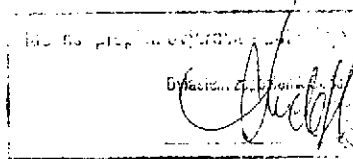
Neosporno je da prema članu 25. Pravilnika, direktor tužene donosi konačnu odluku o izboru kandidata za upražnjeno radno mjesto nakon što komisija dostavi rang listu. Pri tome diskreciono pravo direktora ograničeno je uslovima oglasa i interesima tužene da bude izabran kandidat koji će najuspješnije obavljati poslove upražnjenog radnog mjesta. Rang lista komisije za izbor sačinjena je na osnovu objektivnih kriterija propisanih članom 22. Pravilnika. Izborom slabije ocijenjenih kandidata, koji su niže pozicioniran od tužitelja na jedinstvenoj rang listi, bez postojanja posebnog razloga, tužena je povrijedila prava tužitelja.

Kako je tužena postupala suprotno odredbama člana 3. i kriterijima za izbor iz člana 22. Pravilnika, nezakonito je osporavano rješenje o odbijanju prigovora kao i kasnije doneseno rješenje o statusu raspolaganja i prestanku radnog odnosa, iz čega proizilazi osnovanost tužbenog zahtjeva i stoga je istom valjalo udovoljiti u cjelosti.

Iz svega izloženog valjalo je žalbu tužitelja uvažiti i prvostepenu presudu prinačiti na osnovu odredbi člana 196. stav 1 tačka 4 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH i odlučiti kao u izreci presude.

O troškovima postupka odlučeno je primjenom odredbi člana 323. stav 1, člana 324. i 333. u vezi sa članom 324. stav 2 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH. Dosuđeni troškovi u ukupnom iznosu od 1.260,00 KM odnose se na sastav tužbe i podneska od 14.11.2007.godine u iznosu od 480,00 KM, zastupanja na glavnoj raspravi u iznosu od 480,0 KM i za sastav žalbe u iznosu od 300,00 KM. Punomoćnik tužitelja troškove spora opredjelio je prije zaključenja glavne rasprave i u žalbi, a isti mu pripadaju primjenom člana 12. i 13. stav 1 tačka a) i c) stav 2. tačka a) i stav 5 tačka b) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Sl. Novine F BiH broj 22/04).

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Sreto Crnjak

141.6.07.1
25/07
Prijedlog: 17.6.07

**BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO**

Broj: I- 58/07
Sarajevo, 04.06.2007.godine

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Sreto Crnjak, u predmetu izvršenja povjerioca Kozomara Draga iz Banjaluke, Dragočaj bb, koga zastupa punomoćnik Herbez Predrag, advokat iz Banjaluke, ul. Veselina Masleše br. 11, protiv dužnika Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Banja Luka, koju zastupa Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine, odlučujući o prijedlogu povjerioca za izvršenje pravosnažne presude Suda Bosne i Hercegovine, broj : P-51/05 od 23.01.2006.godine, na osnovu člana 31. i 34. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), dana 04.06.2007.godine, donio je

RJEŠENJE

Na osnovu pravosnažne presude Suda Bosne i Hercegovine, broj : P-51/05 od 23.01.2006.godine, na prijedlog povjerioca Kozomara Draga iz Banjaluke. **ODREĐUJE SE izvršenje** protiv dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Banja Luka, radi naplate troškova parničnog postupka u iznosu od 825,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 18.10.2006.godine pa do isplate i troškova izvršenja u iznosu od 290,00 KM, pljenidbom novčanih sredstava koja dužnik ima na računu broj: 1291011001004987 koji se vodi kod HVB Central Profit Banke d.d. Sarajevo i prenosom tih sredstava povjeriocu na žiro račun punomoćnika, broj: 1294019405025473 koji se vodi kod HVB Central Profit Banke d.d. Sarajevo, do konačnog namirenja.

Nalaže se HVB Central Profit Banci d.d. Sarajevo da zaplijenjeni iznos prenese na žiro račun punomoćnika povjerioca po pravosnažnosti rješenja o izvršenju.

ODBIJA SE prijedlog za izvršenje u dijelu kojim je povjerilac zahtijevao da sud donese rješenje o izvršenju kojim se nalaže dužniku da u roku 8 dana od dana prijema ovog rješenja, postupi po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-51/05 od 23.01.2006.godine i donese novo zakonito rješenje u skladu sa pravnim shvatanjem Suda zauzetim u toj presudi.

Obrazloženje

Povjerilac je u prijedlogu za izvršenje naveo da je pravosnažnom presudom ovog suda broj: P-51/05 od 23.01.2006.godine, djelimično usvojenu tužbeni zahtjev povjerioca, te poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-6863-1/04 od 8.2.2005.godine, uz obavez u istu da povjeriocu naknadi troškove spora u iznosu od 825,00 KM. Poništenjem navedenog rješenja poništene su i sve pravne

**BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOPORUKAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINI
SARAJEVO**

PRIM. H. 11-06-2007
DOP. H. 11-06-2007
P. H. 11-06-2007

17/07

posljedice koje je takvo rješenje prouzrokovalo. S obzirom da dužnik nije donio novo rješenje u skladu sa pravnim shvatanjem Suda BiH, zauzetim u predmetnoj presudi, povjerilac je predložio da sud donese rješenje o izvršenju kojim se nalaže dužniku da u roku od 8 dana postupi po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-51/05 od 23.01.2006.godine i donese zakonito rješenje kao i da isplati povjeriocu na žiro račun punomoćnika troškove parničnog postupka u iznosu od 825.00 KM sa zakonskom kamatom počev od 18.10.2006.godine pa do isplate i troškove izvršenja u iznosu od 290,00 KM. Za slučaj da dužnik u ostavljenom roku ne plati navedene obaveze, predlaže da sud odredi izvršenje pljenidbom novčanih sredstava koja dužnik ima na računu broj: 1291011001004987 koji se vodi kod HVB Central Profit Banke d.d. Sarajevo i prenosom tih sredstava povjeriocu na žiro račun punomoćnika, broj: 1294019405025473 koji se vodi kod HVB Central Profit Banke d.d. Sarajevo, do konačnog namirenja.

Sud je našao da je prijedlog povjerioca za izvršenje radi naplate dosuđenih troškova parničnog postupka, osnovan, dok je neosnovan prijedlog za izvršenje u dijelu kojim je povjerilac zahtijevao da sud donese rješenje o izvršenju kojim se nalaže dužniku da u roku 8 dana od prijema ovog rješenja, postupi po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-51/05 od 23.01.2006.godine i donese novo zakonito rješenje u skladu sa pravnim shvatanjem Suda zauzetim u toj presudi.

U smislu odredbe člana 18. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), sud određuje izvršenje samo na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave, što znači da se izvršenje sudske odluke može sprovesti samo u onom obimu koji je obuhvaćen izrekom izvršne isprave. Izvršna isprava mora sadržavati obavezu dužnika na neko davanje, odnosno činjenje ili nečinjenje. U konkretnom slučaju pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-51/05 od 23.01.2006.godine, čje izvršenje se traži, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev povjerioca, te poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-6863-1/04 od 8.2.2005.godine. Dakle izrekom navedene presude dužnik nije ni obavezan na donošenje novog, umjesto poništenog rješenja, odnosno na davanje, činjenje ili nečinjenje, jer to tužitelj tužbom nije ni tražio.

U postupku pripudnog izvršenja sud je vezan samo izrekom presude, odnosno izvršne isprave a ne i njenim obrazloženjem.

Iz navedenih razloga, a u smislu člana 34. stav 6. Zakona o izvršnom postupku pred sudom Bosne i Hercegovine, odlučeno je kao u izreci.

Tačnost prepisa ovjprava - protivnik
Sudsko-egzekutivni odjeljenje
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO
BOŠHA S K E
CVA BOŠHA S K E
SUDIJA
Sreto Crnjak

Pravna pouka:
Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba
od 8 dana od dana dostavljanja rješenja.
Vrijedi u praznom godišnjem razdoblju ovog Suda, u roku

Zak. 17.6.07
2

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P-59/07
Sarajevo, 04.06.2007.godine

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Sreto Crnjak, u predmetu izvršenja povjerioca Hrubi Jelene iz Banjaluke, ul. Rade Vranješević br. 127, koju zastupa punomoćnik Herbez Predrag advokat iz Banjaluke, ul. Veselina Masleše br. 11, protiv dužnika Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Banja Luka, koju zastupa Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine, odlučujući o prijedlogu povjerioca za izvršenje pravosnažne presude Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-57/05 od 28.12.2005.godine, na osnovu člana 31. i 34. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), dana 04.06.2007.godine, donio je

RJEŠENJE

Prijedlog za izvršenje se odbija.

Obrazloženje

Povjerilac je u prijedlogu za izvršenje naveo da je pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-57/05 od 28.12.2005.godine, djelimično usvojen tužbeni zahtjev povjerioca, te poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i hercegovine, broj: 34-7150-1/04 od 8.2.2005.godine. Poništenjem navedenog rješenja poništene su i sve pravne posljedice koje je takvo rješenje prouzrokovalo. S obzirom da dužnik nije donio novo rješenje u skladu sa pravim shvatanjem Suda BiH, zauzetim u predmetnoj presudi, povjerilac je predložio da sud donese rješenje o izvršenju kojim se nalaže dužniku da u roku od 8 dana postupi po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-57/05 od 28.12.2005.godine i donese zakonito rješenje kao i da isplati povjeriocu troškove izvršenja u iznosu od 290,00 KM, sa zakonskom kamatom počev od 11.04.2007. godine, pa do isplate.

Sud je našao da prijedlog povjerioca za izvršenje nije osnovan.

U skladu s odredbe člana 18. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), sud određuje izvršenje samo na osnovi izvršne ili vjerodostojne isprave, što znači da se izvršenje sudske odluke može

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

11-06-2007

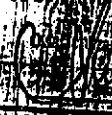
PRINOS:	11-06-2007		
Državni arhiv Jediniča	Isprava izvršna	Rečnik broj:	Wred 11/06/07
			I 14/07

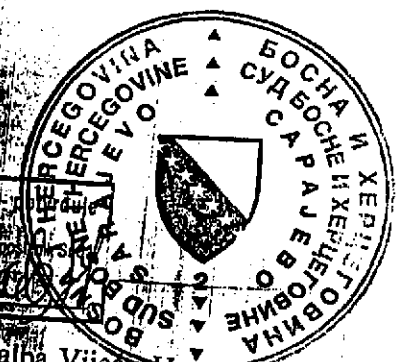
sprovesti samo u onom obimu koji je obuhvaćen izrekom izvršne isprave. Izvršna isprava mora sadržavati obavezu dužnika na neko davanje, odnosno činjenje ili nečinjenje. U konkretnom slučaju pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-57/05 od 28.10.2005.godine, čje izvršenje se traži, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev povjerioca, te poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-7150-1/04 od 8.2.2005.godine.

Budući izrekom navedene presude dužnik nije obavezan na donošenje novog umjesto poništenog rješenja, odnosno na davanje, činjenje ili nečinjenje, jer to tužitelj tužbom nije ni tražio.

U postupku prinudnog izvršenja sud je vezan samo izrekom presude, odnosno izvršne isprave, a ne njenim obrazloženjem.

Iz navedenih razloga, a u smislu člana 34. stav 6. Zakona o izvršnom postupku pred sudom Bosne i Hercegovine, odlučeno je kao u izreci.

Tačnost prepisa ovjeren

SUDIJA
Sreto Crnjak

Pravna pouka:
Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Vijeci Upravnog odjeljenja ovog Suda, u roku od 8 dana od dana dostavljanja rješenja.

**BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO**

Broj: I- 53/10
Sarajevo, 05.05.2010.godine

10052010
02-10-3279-18/06

0212
[Signature]

V:279

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Sreto Crnjak, u predmetu izvršenja povjerioca Tome Miloševića, 76300 Bijeljina, ul. Jermenska 57 D, protiv dužnika Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Banja Luka, odlučujući o prijedlogu povjerioca za izvršenje pravosnažnih presuda Suda Bosne i Hercegovine, broj : P-164/05 od 24.10.2006.godine i broj: P-355/08 od 10.04.2009.godine, na osnovu člana 31. i 34. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), dana 05.05.2010.godine, donio je

RJEŠENJE

Prijedlog za izvršenje se odbija.

Obrazloženje

Povjerilac je u prijedlogu za izvršenje naveo da je pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-164/05 od 24.10.2006.godine poništeno rješenje dužnika – Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005.godine, kao i da je pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-355/08 od 10.04.2009.godine, poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 01-34-2448-632 od 24.03.2005.godine. Povjerilac predlaže da sud donese rješenje o izvršenju u pogledu dijela izreke navedenih presuda u obimu koji se odnosi na vraćanje u stanje u kome se povjerilac nalazio prije donošenja poništenih rješenja, pod čim podrazumijeva obavezu dužnika da donese nova rješenja kojima se

usvaja prigovor na izbor kandidata po internom oglasu, te obavezu dužnika da u skladu sa zakonskom procedurom organizuje postupak intervjua i bodovanja pred komisijom sačinjenom od svih njenih članova.

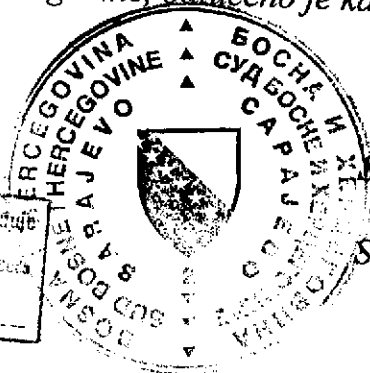
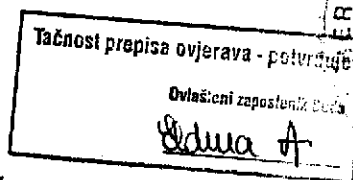
Sud je našao da prijedlog povjerioca za izvršenje nije osnovan.

U smislu odredbe člana 18. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), sud određuje izvršenje samo na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave, što znači da se izvršenje sudske odluke može prinudno sprovesti samo u onom obimu koji je obuhvaćen izrekom izvršne isprave u kojoj je sadržana obaveza dužnika na neko davanje, odnosno činjenje ili nečinjenje. U konkretnom slučaju pravosnažnim presudama ovog suda, broj : P-164/05 od 24.10.2006.godine i broj: P-355/08 od 10.04.2009.godine, čje izvršenje se traži, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev povjerioca, te poništena rješenja dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005.godine i broj: 01-34-2448-632 od 24.03.2005.godine.

Dakle izrekama navedenih presuda dužnik nije obavezan na donošenje novih umjesto poništenih rješenja, odnosno na davanje, činjenje ili nečinjenje, jer to tužitelj tužbom nije ni tražio.

U postupku prinudnog izvršenja sud je vezan samo izrekom presude, jer samo izreka presude stiče svojstvo pravosnažnosti i izvršnosti.

Iz navedenih razloga, a u smislu člana 34. stav 6. Zakona o izvršnom postupku pred sudom Bosne i Hercegovine, odlučeno je kao u izreci.

SUDIJA

Sreto Crnjak

Pravna pouka:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Vijeću Upravnog odjeljenja ovog Suda, u roku od 8 dana od dana dostavljanja rješenja.

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОПШТИНА ДОЊИ ЖАБАР
ДОЊИ ЖАБАР

Трг Младости-бр.2, 76273 Доњи Жабар, тел/факс: 054/875-100, 875-076, E-mail: s.orasje@veol.net

Број: 01-476-1/11

Датум: 20.12.2011.год.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
SARAJEVO

PRIMLJENO:	28.12.2011		
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-50-1-15-14/11			

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ

Предмет: одговор на посланичко питање посланика Милорада Живковића
Вежа: Ваш допис број: 01/а-50-1-15-14/11 од 29.11.2011.год.

Дана 06.12.2011.год. у општини Доњи Жабар је запримљен Ваш допис у којем је наведено да је посланик Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, Милорад Живковић, поставио посланичко питање општини Доњи Жабар којим законским основом и прописима се водила општина Доњи Жабар приликом одлучивања у случају раније одузете имовине породице Василић и каснијим прометовањем истом, те да ли постоји намера или план за поврат одузетог земљишта породици Василић које је, након одузимања, искориштено као општинска имовина.

У вези постављеног питања обавештавамо Вас да је општина Доњи Жабар, заступана по законском заступнику, Правобранилаштву Републике Српске, седиште заменика у Добоју, извршила законске обавезе која је дужна била предузети по Закону о утврђивању и преносу права располагања имовином на јединице локалне самоуправе („Службени гласник Републике Српске“, број: 70/06) и Законом о стварним правима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 124/08, 58/09 и 95/11). Сви поступци који су били покренути односили су се на непокретности које су у земљишној књизи биле уписане као друштвена, односно државна својина. Никакве промене нису вршене у јавним евиденцијама у којима су физичка лица уписана као носиоци права својине, а по горе наведеним законима, па самим тиме ни имовине породице Василић.

Такође Вас обавештавамо да се општина Доњи Жабар налази у поступку уписа права својине на свим непокретностима које су у јавним евиденцијама уписане као државна, односно друштвена својина са правом коришћења, управљања или располагања у корист задруге, по Закону о пољопривредним задругама („Службени гласник Републике Српске“, број: 78/08, 106/09 и 78/11). Поступци се воде у Републичкој управи за геодетске и имовинско правне послове Бања Лука, Подручна јединица Пелагићево, Подручна канцеларија Доњи Жабар. Како смо упознати са чињеницом да се Бошко Василић из Доњег Жабара, унук Тимотијин, налази у фактичком поседу дела непокретности означене као к.ч. број: 1153/1 к.о. Доњи Жабар која је предмет захтева општине Доњи Жабар за упис права својине по Закону о пољопривредним задругама (број предмета у Подручној канцеларији Доњи Жабар је: 21.57/476-4/10), овим путем Вас обавештавамо да именовани може узети учешће у поступку као заинтересована страна.

У вези постављеног дела питања: „Да ли постоји намера или план за поврат одузетог земљишта породици Василић“ истичемо да је општина Доњи Жабар дужна поступати по

закону, а не планирати, те уколико буде постојала законска обавеза општине Доњи Жабар, као јединице локалне самоуправе за поврат одузетог земљишта, иста ће поступити по закону,

Поступање општине Доњи Жабар по горе наведеним законима вршено је у периоду од децембра месеца 2009.године и у току 2011.године. Нисмо упознати са чињеницом да ли су у периоду пре децембра 2009.године вршене било какве промене у јавним евиденцијама а које се тичу одузете имовине породице Василић.

За све информације које су потребне Бошку Василићу из Доњег Жабара, а доступне су општини Доњи Жабар, исти се може обратити Маријани Митровић, секретару Скупштине општине Доњи Жабар, на телефон број:054-875-095, или лично у службеним просторијама општине Доњи Жабар.

Доставити:

- 1.наслову
- 2.Василић Бошку
- 3.евиденцији
- 4.а/а

НАЧЕЛНИК ОПШТИНЕ
Стево Стевић, с.р.